

Sygn.akt III AUa 483/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Alicja Sołowińska (spr.)

Sędziowie: SA Marek Szymanowski

SA Maria Jolanta Kazberuk

Protokolant: Magda Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lipca 2013 r. w B.

sprawy z wniosku Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 lutego 2013 r. sygn. akt III U 14/13

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 483/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 22 listopada 2012 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 120, poz. 1252 ze zm.), odmówił Z. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wskazał, iż nabył on prawo do zasiłku dla bezrobotnych po rozwiązaniu umowy o pracę na czas określony z upływem czasu, na który została zawarta. Zdaniem organu rentowego do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 w/w ustawy wymagane jest nabycie prawa do zasiłku dla bezrobotnych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia.

Z. K. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

Sąd Okręgowy w Łomży III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 8 lutego 2013 roku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Z. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 8 września 2012 roku (pkt I) oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz Z. K. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II). Sąd I instancji wskazał, iż Z. K. ubiega się o świadczenie przedemerytalne na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 120, poz. 1252 ze zm.). Okolicznością bezsporną było,

iż wnioskodawca legitymuje się wymaganym 40-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Z ustaleń Sądu I instancji wynikało, że Z. K. w okresie od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 31 lipca 2011 roku był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w PPHU (...) w R.. Umowa o pracę rozwiązała się z upływem okresu, na który została zawarta (art. 30 § 1 pkt 4 k.p.). Od dnia 1 sierpnia 2011 roku wnioskodawca był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako bezrobotny, zaś od dnia 9 sierpnia 2011 roku nabył prawo do zasiłku dla bezrobotnych na okres 12 miesięcy. Od dnia 1 września 2011 roku utracił status osoby bezrobotnej z uwagi na podjęcie zatrudnienia w Sklepie (...) „u W.” W. S. w R.. W/w stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę z przyczyn dotyczących zakładu pracy (art. 30 § 1 pkt 2 k.p.) z dniem 3 marca 2012 roku. W dniu 5 marca 2012 roku Z. K. ponownie nabył status osoby bezrobotnej i prawo do zasiłku dla bezrobotnych na okres uzupełniający do 12 miesięcy od dnia 5 marca 2012 roku. W dniu 6 września 2012 roku Powiatowy Urząd Pracy w G. wystawił wnioskodawcy zaświadczenie o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych w okresie od dnia 5 marca 2012 roku do dnia 6 września 2012 roku oraz poświadczył, że w okresie pobierania zasiłku nie odmówił on bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. Nadto zaświadczenie wskazywało, że w dniu 6 września 2012 roku upłynął 6-miesięczny okres pobierania zasiłku. W ocenie Sądu Okręgowego Z. K. spełnia przesłanki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego określone w art. 2 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy - co nie było w sprawie kwestionowane, tj. stosunek pracy łączący go ze Sklepem (...) „u W.” W. S. w R. został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, wnioskodawca był w nim zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy oraz do dnia rozwiązania stosunku pracy z w/w przyczyn posiada on okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 40 lat. W dalszej kolejności Sąd I instancji ocenił, czy wnioskodawca spełnia przesłanki do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia określone w art. 2 ust. 3 pkt 1-3 w/w ustawy. Podkreślił, że z literalnego brzmienia art. 2 ust. 3 w/w ustawy wynika, że warunkiem koniecznym uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy. Z. K. bezspornie pobierał zasiłek dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy po rozwiązaniu umowy o pracę w warunkach opisanych w art. 2 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy. W dalszej kolejności Sąd Okręgowy wskazał, że okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych określony jest w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415 ze zm.). Stosownie zaś do art. 73 ust. 5 w/w ustawy bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w art. 73 ust. 4 w/w ustawy. Podkreślił, że wnioskodawca znajdował się w sytuacji określonej w przepisie art. 73 ust. 5 w/w ustawy. Sąd I instancji podzielił dalej idącą tezę wywiedzioną przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt I BU 15/11 (lex numer 1215398), iż warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że ten 6-miesięczny okres nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać po rozwiązaniu „ostatniego” stosunku pracy. W niniejszej sprawie ustalono zaś, że wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych przez okres ponad 6 miesięcy, tj. od dnia 5 marca 2012 roku do dnia 6 września 2012 roku po rozwiązaniu ostatniego stosunku pracy (łączącego go ze Sklepem (...) „u W.” W. S. w R.). Spełnienie zaś pozostałych przesłanek do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia wynikających z art. 2 ust. 3 w/w ustawy nie było pomiędzy stronami sporne. Reasumując Sąd I instancji uznał, że Z. K. spełnia wszystkie określone w art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 120, poz. 1252 ze zm.) przesłanki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy jak w sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 120, poz. 1252 ze zm.) poprzez przyznanie Z. K. świadczenia przedemerytalnego w sytuacji, gdy status osoby bezrobotnej uzyskał on z powodu ustania zatrudnienia z upływem okresu, na jaki była zawarta umowa (w PPHU (...) w R.), a nie bezpośrednio po rozwiązaniu z nim stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy (w Sklepie (...) „u W.” W. S. w R.).

Wskazując na powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. W ocenie Sądu II instancji przy tak ustalonym stanie faktycznym sprawy (który nie był pomiędzy stronami sporny) Sąd I instancji prawidłowo uznał, że Z. K. spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego określone w art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 120, poz. 1252 ze zm.).

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Zgodnie zaś z art. 2 ust. 3 w/w ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w art. 2 ust. 1 w/w ustawy po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna (pkt 1); w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (pkt 2) oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (pkt 3).

Okoliczność, iż prawo do zasiłku dla bezrobotnych zostało przyznane wnioskodawcy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek upływu na okres, na który umowa o pracę była zawarta, nie zaś w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, wbrew stanowisku organu rentowego, nie pozbawia wnioskodawcy prawa do dochodzonego świadczenia. Z przepisu art. 2 ust. 3 w/w ustawy wynika warunek pobierania przez co najmniej 6 miesięcy zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia. Ustawodawca nie wymaga od osoby ubiegającej się o świadczenie przedemerytalne spełnienia warunku nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w warunkach uprawniających do nabycia świadczenia przedemerytalnego (w sytuacji wnioskodawcy w warunkach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy).

Tym samym sytuacja, w której Z. K. po ustaniu stosunku pracy uzyskał prawo do zasiłku dla bezrobotnych na okres 12 miesięcy i świadczenie to pobierał w okresie od dnia 9 sierpnia 2011 roku do dnia 30 sierpnia 2011 roku, zaś po ponownym rozwiązaniu z nim stosunku pracy (w sposób odpowiadający art. 2 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy) zgodnie z art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415 ze zm.) posiadał prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego i świadczenie to pobierał w okresie od dnia 5 marca 2012 roku do dnia 6 września 2012 roku odpowiada dyspozycji art. 2 ust. 3 w/w ustawy.

Co więcej (co nie ma decydującego znaczenia w niniejszej sprawie) część okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych przypadająca po rozwiązaniu ostatniego stosunku pracy w warunkach uprawniających do nabycia świadczenia przedemerytalnego nie musi wynosić 6 miesięcy. Wystarczające jest że bowiem, że łączny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych w sytuacji, o której mowa w art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wnosił co najmniej 6 miesięcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt I BU 15/11, lex numer 1215398). W sytuacji Z. K. część okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych przypadająca po rozwiązaniu stosunku pracy w warunkach uprawniających do nabycia świadczenia przedemerytalnego wynosiła co najmniej 6 miesięcy.

Końcowo należało wskazać, iż przywołany w apelacji wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt I UK 437/11 (lex numer 1214558) zapadł na gruncie odmiennego stanu faktycznego. Dotyczył bowiem sytuacji, kiedy nabycie statusu bezrobotnego nastąpiło po zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej. W sytuacji wnioskodawcy nabycie statusu bezrobotnego nastąpiło po ustaniu stosunku pracy. Następnie na czas wykonywania zatrudnienia na podstawie kolejnej umowy o pracę status bezrobotnego został przez wnioskodawcę utracony, po czym stosunek pracy został rozwiązany w warunkach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Tym samym zarzuty apelacyjne naruszenia art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 w/w ustawy okazały się nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c.

A.K.